

Tot kijk, Vos en

Haas

Sylvia Vanden Heede
met tekeningen
van Thé Tjong-Khing

POST VOOR UIL

Het is hartje zomer.
Vos en Haas liggen in de zon.
Het is erg heet.
Haas heeft een petje op.
Maar Vos niet.
Hij ziet zo rood als een kreeft.
‘Smeer me eens in,’ zucht hij.

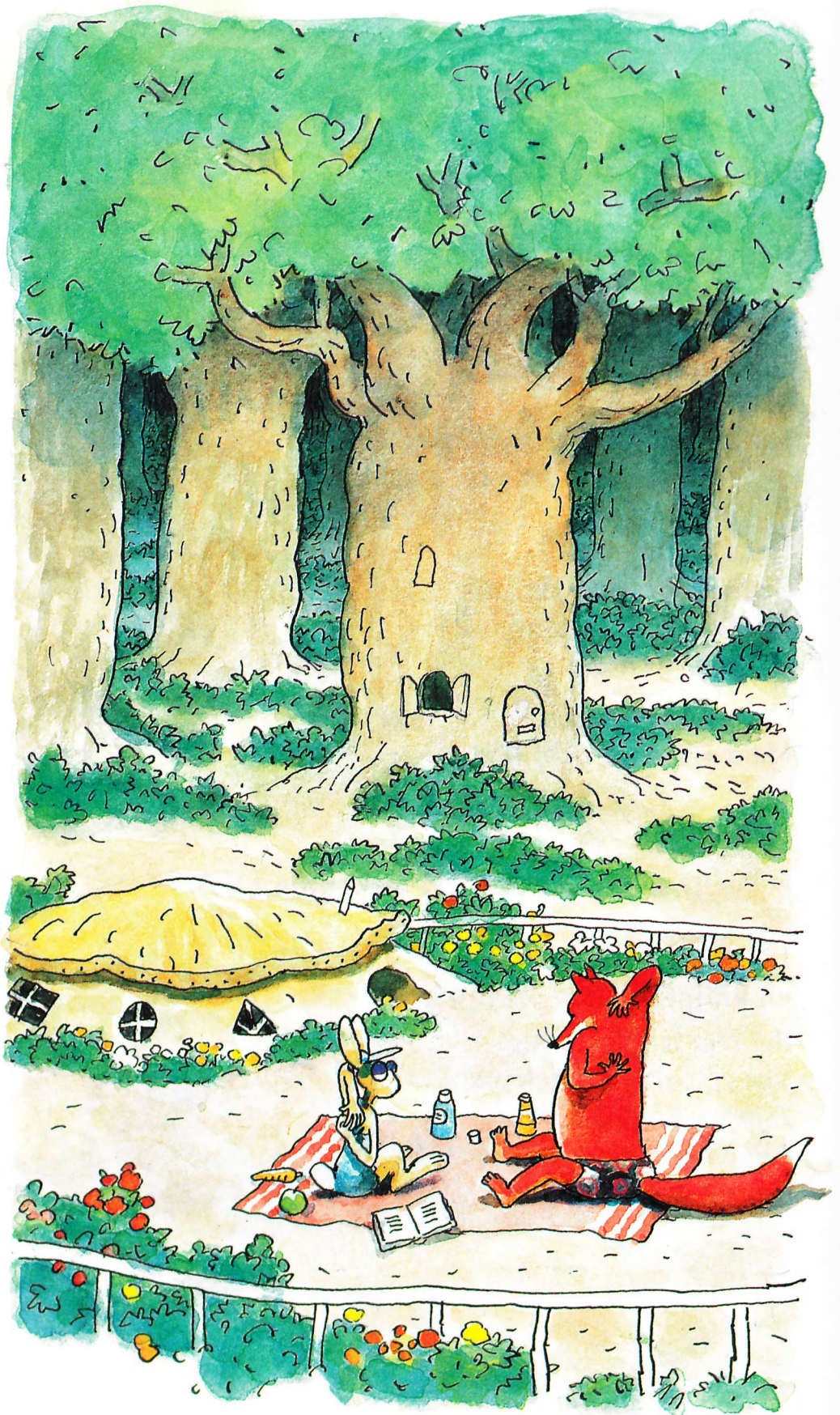
Haas kreunt wat.
Ze heeft er geen zin in.
Ze lag net zo lekker.

‘**Toe** Haas, **toe!**’ zeurt Vos.
Maar Haas wil echt niet.

‘Dan doe ik het **zelf** wel,’ bromt Vos.

Hij pakt de fles met olie
en knijpt die leeg op zijn buik.
Br! Wat is **dat** koud!
Vos smeert zich helemaal vol.
Zijn vacht plakt ervan.
Alleen zijn rug doet hij niet.
Daar kan hij niet bij.

'Haas!

Haas, kun jij bij je rug?'

'Ja hoor! Kijk maar!'

En Haas doet het voor.

Gek.

Haas kan het **wel**.

En Vos kan het **niet**.

'Je bent dik, Vos.

Veel dikker dan ik.

Daardoor komt het.'

'Dik? Ik ben **niet** dik!

Ik heb een maatje meer,' zegt Vos.

'Ik ben **vol** en **rond**

en rond is **mooi**.

Ik voel me goed in mijn vel.'

'Je voelt je goed in je **vet!**' lacht Haas.

Het was een grapje.

Maar Vos lacht er niet om.

Hij kijkt zo sip!

Haas heeft al spijt van wat ze zei.

‘Ach Vos, geef me die fles eens.
Dan doe ik je rug wel,’ zegt ze lief.

‘Hee Vos! Hee Haas!’ horen ze plots.

Het is Uil die zo roept.
Hij zit in zijn boom
en wenkt door het raam.

‘Wat vreemd,’ zegt Haas.
‘Heel vreemd,’ vindt Vos ook.
Want sinds Uil een ei heeft,
wil hij niemand zien.
Hij heeft het veel te druk met broeden.
Dag en nacht zit hij op zijn ei.
Broeden is zwaar werk.
Daar kun je niks bij hebben.

‘Dag Uil! Komt je ei uit?’ vraagt Haas.
Uil schudt zijn kop.

‘Nee, nee.
Daar is het nog te **VROEG** voor.’

Hij zucht eens diep.
Wat kijkt hij triest!
En wat ziet hij bleek!

Hij zal toch niet ziek zijn?

‘Is er iets mis?’ vraagt Haas bezorgd.

‘Och,’ zegt Uil alleen maar.

En dan doet hij gauw het raam dicht.

Anders zien ze dat hij huilt.

En dat wil hij niet.

Haas springt op.

‘We gaan naar Uil toe,’ beslist ze.

‘Nu meteen!

Hij moet **hulp** hebben.

Dat voel ik.

Kom Vos! Kom mee!’

‘Ben je gek?’ vraagt Vos.

‘Kun je niet lezen?’

Weet je niet wat daar staat?’

Hij wijst naar de boom van Uil.

Er hangt een bordje aan.

Maar Haas is al weg.
En dus gaat Vos ook maar.
Hij moet wel.
Hij laat Haas niet in de steek.

‘Bel **jij** of bel **ik**?’
‘Jij. Ik durf niet.’
‘Nee, jij!’
‘Het was **jouw** idee!’

Vos belt niet en Haas belt niet.
Uil hoort hen zo ook wel.
Zacht doet hij de deur op een kier.
‘Ach, daar zijn jullie.
Kom binnen.
Voeten vege en stil zijn.
Wek mijn ei niet.
Het is zo al erg genoeg.’
Haas wil vragen wat er dan zo erg is.
Maar ze durft niet goed.
Zou het ei stuk zijn...?

Nee hoor! Het ei is nog heel.
Wat een geluk.

Het ei van Uil ligt in een doos.

Het is mooi groot en wit.

Een prima ei.

Haas kijkt eens

en Vos voelt eens.

‘Blijf er af!’ gilt Uil plots.

‘Jij met je vette poten!’

Vos schrikt.

Hij hapt naar lucht.

‘Vet? **Ik** vet?’ stottert hij.

‘Ik **ben** niet vet!

Ik heb een maatje meer.

Maar ik ben niet vet!’

‘Je bent **wel** vet!

Je bent vet van top tot teen!’ raast Uil.

‘Blijf van mijn ei af!

En jij ook, Haas!

Het is **mijn** ei.

Hoor je? **Mijn** ei!’

Uil snikt het uit.

Vos en Haas zijn er naar van.